

[Jørgen Otsen.]

de med Erhverv uden for Hjemmet, kan indrette sig saaledes, at de vil være i Stand til at foretage deres Indkøb til Husholdningen inden for den Tid, der nu er fastsat. At der om Fredagen holdes aabent til Kl. 20, bøder jo en Del paa Forholdet. Det vanskeligste bliver næsten i Sommertiden at holde Levnedsmidler som Kødvarer og Grønsager friske i et Par Døgn; det er jo kun de færreste Hjem, der har Køleskabe.

Jeg tror, Loven vil blive hilst med Forstaaelse, ja, i mange Kredse med stor Glæde, ikke mindst fordi den træder i Kraft straks og dermed giver nye Tusinder af unge og ældre Mulighed for at udnytte Weekend-Ordningen og hente nye Kræfter og frisk Mod til Dagens Gerning ved Skov og Strand i Danmarks herlige Natur.

Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Lannung: Ogsaa jeg kan tiltræde dette stort set enstemmigt tiltraadte Forslag til en Lov af begrænset Varighed, og jeg kan ligeledes for mit Vedkommende komplimentere saavel det nedsatte Udvalg som den højtærede Handelsminister for det gode Resultat. Jeg er trods alle praktiske Vanskeligheder tilfreds med den tidlige Lukning, der jo ogsaa i nogen Grad afbalanceres af den lange Aabningstid Fredag Aften, og jeg er navnlig glad for, at man nu er naaet til at lovfæste Lørdagslukningen, et Spørgsmaal, som længe har interesseret det Parti, jeg tilhører. Det er jo rigtigt, at det drejer sig om en Lov, som interesserer i vide Kredse og sætter Sindene i stærk Bevægelse, omtrent lige saa meget som Lovgivningen om Sommertiden, men jeg tror, man har været saa heldig at finde en passende Fællesnævner for alle modstaaende Hensyn.

Med Hensyn til det vigtige Led i Loven, Indførelsen af Weekend, kan jeg henviser til mine Udtalelser ved Lukkelovens Behandling forrige Gang. Her er Spørgsmaal om et principielt meget vigtigt Fremskridt, der forhaabentlig efterhaanden vil blive efterfulgt af en Weekend-Ordning af mere almindelig Karakter, som jeg ogsaa forrige Gang tog til Orde for, selv om der her vil være en Række praktiske Hensyn at tage, der vil kræve en vis smidig Tilpasning og Nuancering, maaske baade med Hensyn paa Aarstiden og de forskellige Forhold i By og paa Land. Jeg har navnlig fremhævet, at i vor industrialiserede og mekaniserede Tid med det forcerede Tempo er det af uvurderlig Betydning, især for de større

Byers Befolkning, at faa Adgang til Fri-luftsliv og Rekreation, specielt i de bedste Sommermaaneder. Det drejer sig her i Virkeligheden om et Spørgsmaal af væsentlig Betydning for Folkesundheden. Det er tillige et socialt og kulturelt Fremskridt, der betinger, kan man roligt sige, en rigere menneskelig Tilværelse for mange, saa jeg haaber, at Weekend her som i de angelsaksiske Lande maa blive en permanent Institution og fortsætte sin Sejrsgang ogsaa uden for det Felt, som dette Lovforslag specielt tager Sigte paa.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

Johanne Dahlerup-Petersen: Der er fra mange Sider blevet spurgt mig: Hvad siger Husmødrene til denne Lukkelov? Ja, der er vist ingen Tvivl om, at den synes at ramme Husmødrene, navnlig den Kategori, der ogsaa har Arbejde uden for deres eget Hjem, meget haardt, naar deres Arbejdstid ophører Kl. 16 eller 17, og der altsaa kun er levet dem en daglig Indkøbstid paa 1½ eller ½ Time — om Fredagen er der altsaa aabent til Kl. 20. — Er den Margen, der her er givet Forbrugerne, stor nok, maa man spørge. Her ligger et meget stort Problem, da de udearbejdende Husmødres Tal er meget stort i Dag, og der er vist ingen Udsigt til, at det nedsættes i en overskuelig Fremtid, tværtimod. En halv Times Indkøbstid de fire Dage i Ugen til Indkøb af Madvarer af forskellig Slags til Husholdningen er for lidt, hvis det skal gælde i al Fremtid, men det skal det jo ikke. Det drejer sig om en midlertidig Lov, en Prøvelov, lidt af et Eksperiment, forekommer det mig næsten, og jeg er særdeles glad for, at vi ved Genoptagelsen af Spørgsmaalet om Lukkebestemmelserne, naar Gyldigheden af de Bestemmelser, vi nu vedtager, udløber i Efteraaret 1947, da baade har haft to Sommerhalvaar og et Vinterhalvaar at høste Erfaring af.

Hvad angaar Baggrunden for Lovforslagets Fremsettelse, som omtales i Bemærkningerne, er jeg helt enig med den højtærede Handelsminister, og jeg anerkender den Enstemmighed, der ligger bag Indstillingen fra det af Handelsministeriet nedsatte Udvalg af 16. April 1946. Jeg kan ganske slutte mig til mit Partis ærede Ordfører i Sagen og for øvrigt ogsaa til de andre Partiers ærede Ordførere med Hensyn til det, de her har sagt. Jeg ønsker blot med disse mine faa Bemærkninger at understrege som det betydningsfulde, at Loven kun gælder til Efteraaret 1947, og i øvrigt vil jeg gerne ved denne Lejlighed have Lov at